temma wannemad neile läkkitand; ja temma körwanaene räkis nüüd keik ülles, mis olli sündinud. Siis ütles Herra: wanna Tönno teggi omma tütrega nenda, kui Jummal meiega teeb, ja temma hakkas Neto käest kinni ja ütles: Se tants olgo wanna Kasiko Tönno ja temma mori auuks; Ja se peäle wottis Praua Jürrit, ja keik pulma selts tansis arro ja seädust möda tagga järrel, sest se olli üks auu-tants ja ka need keigewannemad innimessed, kes ammo jo tansimast mahhajätnud, ollid nüüd jallul, iggamees römustelles.

Agga kui se tans olli löppetud, ütles Herra: Ja nüüd sean minna, et se tännane pääw wanna Kasiko Tönno ja temma wäimehhe Jürri mällestusseks pead jäma. Sest need rentid sest rahhast, mis Tönno mulle omma wäimehhe priusse eest on maksnud, peawad igga aasta, sel tännasel

päwal, selle tüttarlapsele sama antud, kes sel aastat minno walla sees keige parremast kombest ja wisist on olnud; ja iggakord peab seäl jures Kasiko Tönno, ja temma wäimees Jürri sama nimmetud. Ja keik tullid nüüd Herra ümber tedda tännama, ja üks nende seast ütles: önnistage keik sedda wannemat, kes meielapsed ka sel wisil innimesseks katsub tombada!

Agga widdewikko ajal ütles Tönno omma mori wasto: essimest korda ollen tänna wannematte tahtmist pölgand, ei muud, kui lähäme agga nüüd jalla Moisa, sest selle innimesse kässi ei woi ellades hästi käia, kes omma Ullema sanna järrel ei te. Ja wanna moor olli ka kohhe walmis ommad silmad tolmust pessema ja noriko mütsi pähha, rohhelisse polle ette pannema — ja wanna Tönno sillitas ommad juuksed ja habbet, ja seädis ommad ned paslid jalga, ja pannid mollemad tei-

Eesti Ma Rahwa Kalender 1806, lk. 20